

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΙ.

Τῇ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ.

† Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Μάρκου, Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διαικόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων, Ἰωνᾶ, Βαραχησίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

† Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ' "Ωρας.

Ἴερεὺς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν.

Ἴερεὺς: **Δ**όξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν. **"Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

"Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: "Οτι σου ἐστιν ἡ βασιλεία..."

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον (**ιβ'**).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε
τῶν δυνάμεων!

Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἡγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἔαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὸν νοσσιὰν ἔαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, δὲ βασιλεύς μου καὶ δὲ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, δὲν ἔθετο·

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει δὲ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται δὲ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιὼν.

Κύριε δὲ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι δὲ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἵδε, δὲ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Οτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρόπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

“Οτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾶ Κύριος ὁ Θεὸς, χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἔλπιζων ἐπὶ σὲ. **Ψαλμὸς πδ^ν** (84).

Εύδοκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακὼβ.

Ἄφηκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν;

Ο Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν.

Ἄκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν·

"Ελεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

'Αλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ.

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἔλπιζοντα ἐπὶ σὲ.

'Ελέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχὴν μου.

"Οτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστι δόμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

“Οτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

‘Οδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτῳ ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

‘Εξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

“Οτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ’ ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

‘Ο Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ’ ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς μου, οἰκτίρμων καὶ ἔλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἔλέησόν με· δὸς τὸ χράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἔλέησον, Κύριε, ἔλέησον, Κύριε, ἔλέησον.

Ὕπαπτος λαὸς Νη

Δο εν τη ε να τη ω ραδι η μας
σαρ κι του θα να του γευσα με νος ⁶ _λ νε κρωσον
της σαρ κος η μων το φρονη μα Χρι στε ε ο
Θε ος και σω ωσον η μας

Στίχ. α': Έγγισάτω ή δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ. β': Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Δο εν τη ε να τη ω ραδι η μας
σαρ κι του θα να του γευσα με νος ⁶ _λ νε κρωσον
της σαρ κος η μων το φρονη μα Χρι στε ε ο
Θε ος και σω ωσον η μας

‘Ο ἀναγνώστης.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδῷης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν διοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἄμην.

Βλέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς επὶ¹
σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς
ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ
ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων
ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ
σου.

Δόξα...

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εύρεθη ὁ σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ὄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν ...

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὅρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Γίδες καὶ Θεός μου.

Κύριε, ἐλέησον. (40άκις)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

Ἄμήν.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαι μοι τῷ σῷ
δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὄραν
τὰ ἔμα πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ εύθυς φάλλονται οἱ Μακαρισμοί.

Ἅγιος Ἄγιος Πα

π
π

Ἐν τῇ βασι λει α σου μνησθη τι

η μων Κυρι ε ο ταν ελθης εν τῃ

βασι λει α σου ^ΔΜακαρι ρι οι οι πτω

χοι τω πνευ μα τι ο τι αυτων ε στιν

η βασι λει α των ου ρα νων ^Δσ

μνησθη τι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις

εν τῃ βασι λει α σου

π
π

Δ

σ Μακαρι ρι οι οι πενθοῦντες, ὅτι αὗτοι παρακληθήσονται. Δ

Δ

μνησθη τι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις

εν τη βασι λει ασου

π

Δ οικούσι Δ
φ Μα κα ρι οι φ οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ^φ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Δ

Δ οικούσι Δ
φ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη βασι λει ασου

π

Δ οικούσι Δ
φ Μα κα ρι οι φ οί πεινῶντες καὶ
διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ^φ
χορτασθήσονται. Δ

Δ οικούσι Δ
φ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη βασι λει ασου

π

Δ οικούσι Δ
φ Μα κα ρι οι φ οί ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ^φ
ἐλεηθήσονται, Δ

Δ οικούσι Δ
φ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί καθαροί τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψουνται. Δ

Δ **Μ**νησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ^Δ
υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Δ **Μ**νησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί δεδιωγμένοι ἔνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Δ

Δ **Μ**νησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ Δ
φ Μα κα ρι οι φ ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν
ύμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα
καθ' ὑμῶν, Ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. Δ
φ

Δ Δ
φ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ Δ
φ Χαι ρε τε φ καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ
μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Δ
φ

Δ Δ
φ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ Δ
φ Δόξα Πατρί... Δ
φ

Δ Δ
φ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

ΔΚαὶ νῦν... Δ
σ σ

Δ + ——————
σΜνησθητι η μων Κυριε ο ταν ελθεις

—————
εν τη βασι λει ασου π

Καὶ πάλι δύνατότερα.

Δ + ——————
σΜνησθητι η μων Κυριε ο ταν ελθεις

—————
εν τη βασι λει ασου π

Δ + ——————
σΜνησθητι η μων Δεσποτα ο ταν ελ

—————
θεις εν τη βασι λει ασου π

Δ + ——————
σΜνησθητι η μων Αγιε ο ταν ελθεις

—————
εν τη βασι λει ασου ου σου π σ

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Χορὸς δὲ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ᾿Αγιος, ᾿Αγιος, ᾿Αγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί ...

Χορὸς ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ᾿Αγιος, ᾿Αγιος, ᾿Αγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν ...

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον ᾿Ιησοῦν Χριστόν, τὸν Γίὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, δόμοιούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ

Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Сταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ὀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν

καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ιερεὺς: “Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία...

‘Αναγνώστης: **Ἀ**μήν.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

‘Ηχος βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἔχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ Τετάρτῃ.

Τοῦ Σταυροῦ. **Ἡ**χος δ^ν.

‘Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφροαν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων.

Ὕχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ὁρῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ἡμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ. Εἰς τὴν ζ΄ Ὁδὴν.

Μαρτυρικὸν τοῦ πλ. δ^ν ἥχου.

Τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ, ἀκλινεῖς ὁδοιπόροι γεγόνατε, ἄγιοι Μάρτυρες· τῶν γὰρ πειρασμῶν τὴν τρικυμίαν ὑπεμείνατε, καὶ τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν τήν πολιτείαν ἀνελάβετε, πέτρα ὑπομονῆς, καὶ θεμέλιοι εὔσεβείας ἀνεδείχθητε, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Εν συνεχείᾳ καθ' ἐκάστην τὰ ἔξῆς.

Δόξα Πατρί ...

Μετὰ τῶν Ἅγιων ἀνάπταυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν ...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ως ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἴκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Κύριε, ἐλέησον μ' (10 X 4).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἵθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν

ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ιερεὺς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία..."

Ο Άναγνώστης: Ἄμην. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ιερεὺς: Παναγία Τριάς, τὸ ὄμοούσιον
κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εὔδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ

ἀμαρτωλῶ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἰς ἄγιος, εῖς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἄμην.

Ιερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, (**τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ**) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας**) καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄλιμην.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Τετάρτης Ε' έβδομαδος.

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἅγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἔπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

"**Η**τω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας·
εὑφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ
καπνίζονται.

"**Ἄ**σω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

"**Η**δυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ
εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὡστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο οὐλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενὶ καὶ τῷ
Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὁραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης
ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ “Πρὸς Κύριον” ἢτοι τὸ ΙΗ’
(18ον) Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ὁ Ιερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἅγιας
Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἀρτοφόριον, καὶ θυμάστας τὰ Δῶρα,
ἀπλώνει τὸ Ἀνπιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ’ Αὐτοῦ.
Ἀφοῦ μεταφέρῃ τὸν Ἄμυνον ἐπ’ Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν
Ἀστερίσκον καὶ ἔνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ
θυματοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ

Δισκάριον, φέρον τὸν Ἀμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὑδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἄερος ἀμφότερα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τό: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐκέκραξα,
καὶ εἰσήκουσέ μου,

Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων
ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν;

Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἡκονημένα, σὺν τοῖς,
ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

Οἵμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη,
κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ,
πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχή μου.

Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμην
εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με
δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ὕρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὅρη, ὅθεν
ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δῷης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ
νυστάξει ὁ φυλάσσων σε.

Ίδοù οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ
φυλάσσων τόν Ἰσραήλ·

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ
χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ
σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος,

Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν
ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Εὔφρανθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον
Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς
σου, Ἱερουσαλήμ,

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἡς ἡ
μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἔκει ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ίδοὺ ὡς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὗτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὕτι ερῆσαι ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, δτὶ ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἀν κατέπιον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ ὁργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὄδωρο ἀν κατεπόντισεν ἡμᾶς.

Χείμαρρον διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄδωρο τὸ ἀνυπόστατον.

Εὔλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.

Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὄνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῆι καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

"**Ε**τι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἵατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων σου.

“Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὓς σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

"Ορη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

"Οτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ὀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ὅν μὴ ἔκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Ἄγαθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὔθεσι τῇ καρδίᾳ.

Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ΄ (125).

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ' αὐτῶν.

Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὑφραινόμενοι.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.

Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον,
βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ἐρχόμενοι δὲ ἦξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει,
αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126).

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην
ἔκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην
ἡγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ὑμῖν ἔστι τὸ ὄρθρίζειν. Ἐγείρεσθε
μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὄδύνης.

Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὑπνον, ἵδοὺ
ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ
καρποῦ τῆς γαστρός.

Ωσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ
τῶν ἐκτετιναγμένων.

Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ
ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι
τοῖς ἔχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Ἡ γυνή σου ὡς ἀμπελος μακάριος εῖ, εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Ίδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἵδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Καὶ ἵδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἡδυνήθησάν μοι.

Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέχταινον οἱ ἀμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ὀνομίαν αὐτῶν,

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ
ὁπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Γενηθήτωσαν ώσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ^{τοῦ} ἐκσπασθῆναι ἔξηράνθη,

Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ
θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα
συλλέγων.

Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὔλογία
Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὔλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννᾷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός, **Ἄλληλούϊα**, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄλληλούϊα**, Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε**, ἐλέησον, **Κύριε**,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννᾷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Сoὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι
ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου,
ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ
προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ
χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν
αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ
φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ
ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Οτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἄ**μήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὡτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τὶς ὑποστήσεται;

Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἵλασμὸς ἔστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἄπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου,

Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὅψωσα τὴν ψυχήν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ως ὡμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.

Εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὄφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπταυσιν τοῖς κροτάφοις μου.

Ἐως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ίδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὕροιμεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ἄναστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου, σύ,
καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.

Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ
ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

”Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ
μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου.

Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην
μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἂ διδάξω
αὐτούς.

Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως τοῦ αἰῶνος
καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

”Οτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο
αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἔαυτῷ.

Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος,
ῶδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.

Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς
πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ
ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα
ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνη, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' (132).

Ίδοù δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ως μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἄαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥστην τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Ως δρόσος Ἄερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὅρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133).

Ίδοù δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἄ**μήν.

Ἄλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. (κατάληξις)

"Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἄμήν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) Ο τοῖς ἀσιγήτοις ὅμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἀγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὄνόματί σου τῷ ἀγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν

φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου.

“Οτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῷζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Οἱ χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ φάλλουσι τὸ,
Κύριε ἐκέκραξα.....
εἰς τὸν ἥχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπιχηρὰ
Ψαλμὸς ρυμ' (140).

Ὕποκρίσις πᾶν Νη

Ἄκυροι ε ε κε κραξα προς σε ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε δι Κυ ρι
ε ε κε κραξα προς σε ει σα κου σο ον μου
δι προσχες τη φω νη της δε η σε ως μου δι εν
τω κε κραγε ναι με προς σε ει σα κου σον
μου Κυ ρι ε δι
δι κα τευ θυν θη τω η προ σε υ χη μου
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου δι ε παρ
σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη

ει σακουσονμουΚυ υ ρι ε

δ

διθου Κυ ρι ε φυ λακηντωστο μα τι

μουδι και θυρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει

λημουδι

δι Μη εκκλι νηςτην καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας διτου προ φα σι ζε σθαι

προφα σεις εν α μαρ τι αιςδι

δι Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την

α νο μι ι ι αν δι και ου μη συν δυ α σω

με τατωνεκλεκτωνα αυτωνδι

δι Παι δε ευσει με δι και ος εν ε λε ει

καὶ εἰ λεγέται με ^Θ_λ εἰ λαῖον δὲ αμαρτῶ λου

μηδὲ λιπάνα τωτην κε φαληνμου ^ν_Δ

^N Δο τι ε τικαιη προσευ χημου ενταις

ευ δο κι αις αυτων ^Δ_Δ κα τε πο θησαν ε

χο μενα πετρας οι κρι ται αυτων ^ν_Δ

Δι κουσον ται τα ρη μα ταμου ο τι

η δυνθησαν ^Θ_λ ω σει παχος γης ερ ρα γη ε

πι της γης ^Θ_λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα

αυτων πα ρα τον Α δην ^ν_Δ

Δο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι

ο φθαλμοι μου ^Δ_Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

νε λης την ψυ χημου Δ

Δ Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ

νεστη σαν το μοι Δ και α ποσκαν δαλων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν Δ

Δ Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

των οι α μαρ τω λοι Δ κα τα μο νας ει

μι ε γω ω ω ε ε ως α αν πα

ρε ε ε ελ θω

Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν, λησταῖς περιπεσών, ἐσυλήθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, καὶ δεινῶς πληγωθείς, ὅλην μου τὴν ψυχὴν τετραυμάτισμαι, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνὸς ἀρετῶν, ἐν τῇ τοῦ βίου ὄδῷ, ἵερεὺς δὲ ἴδων με τῷ μώλωπι ὄδυνώμενον, διὰ τὸ ἀνίατον, παρορῶν, οὐκ ἐπιβλέπει. Λευῖτης δὲ πάλιν, μὴ

φέρων τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα, καὶ αὐτὸς κατιδών, ἀντιπαρῆλθέ μοι, σὺ δὲ ὁ εὔδοκήσας, οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι, Χριστὲ ὁ Θεός, τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, παράσχου μοι τὴν ἰασιν, ἐπιχέων ἐπ' ἐμέ, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ḍοις των ε μων λο γι σμων λη σταις
 πε ε ρι πε ε σων λε ε συ λη θην ο τα α α
 λα ας το ον νου νη και δει νως πλη γω θεις δη
 ο λην μου την ψυ χην τε τρα α αυ μα τι ι
 σμαι και εν θε εν κει ει ει μαι λε γυ μνος α ρε
 των ε εν τη του βι ι ι ου ου ο ο δω δη
 ε ρευς δε ι δων με τω μω λω πι ο
 δην υ νω με ε νον λε δη α το α νι α

τον πα ρο ρων ου ουκ ε πι βλε ε ε ε πει δ
Λευ ι της δε πα λιν μη φε ρων την ψυ χο
φθιο ρον αλ γη η δο ο ο να 6 λ και αυ το ος κα
τι δω ων α αν τι πα ρη η ηλ θε ε ε
μοι δ συ υ δε ο ευ δο κη σας ουκ εκ Σα
μα α ρει ει ει ας 6 λ αλλ εκ Μα ρι ας σαρ κω
θη ναι Χριστε ε ε ο Θε ος δι τη φι λαν θρω
πι α σου πα ρασχου μοι τη η ην ι α α
σιν 6 λ ε πι χε ω ων επ ε με το με ε ε
γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ος δ
δ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα ρ φω νη μου προς Κυ υ υ ρι ι ον ε
ε δε η η η η θην Δ

Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν, λησταῖς περιπεσών, ἐσυλήθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, καὶ δεινῶς πληγωθείς, ὅλην μου τὴν ψυχὴν τετραυμάτισμαι, καὶ ἐνθεν κεῖμαι γυμνὸς ἀρετῶν, ἐν τῇ τοῦ βίου ὄδῳ, ἵερεὺς δὲ ἴδων με τῷ μώλωπι ὄδυνώμενον, διὰ τὸ ἀνίατον, παρορῶν, οὐκ ἐπιβλέπει. Λευῖτης δὲ πάλιν, μὴ φέρων τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα, καὶ αὐτὸς κατιδών, ἀντιπαρῆλθέ μοι, σὺ δὲ ὁ εὔδοκήσας, οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι, Χριστὲ ὁ Θεός, τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, παράσχου μοι τήν ἴασιν, ἐπιχέων ἐπ' ἐμέ, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δ Τοῖς των ε μων λο γι σμων λη σταις
πε ε ρι πε ε σων ε συ λη θην ο τα α α
λα ας το ον νουν Δ και δει νως πλη γω θεις Δ

ο ληνμουτηνψυχηντετραα αυ μα τι ισμαι
και εν θε εν κει ει ει μαι ⁶ γυ μνος α ρε των ε εν
τη του βι ι ι ou ou o o δω ^γ ι ε
ρευς δε ι δων με τω μω λω πι o δυ u u
νω με ε νον ^λ δι α το α νι α τον πα ρο
ρων ou ouκ ε πι βλε ε ε ε πει ^δ Λευ ι της
δε πα λιν μη φε ρων την ψυ χο φθο ρον αλ
γη η δο o o να ⁶ και αυ το ος κα τι δω ων
α αν τι πα ρη η ηλ θε ε ε ε μοι ^γ συ
υ δε o ευ δο κη σας ουκ εκ Σα μα α ρει ει ει
ας ⁶ αλλ εκ Ma ρι ας σαρ κω θη ναι Xρι

στεε ε ο Θε ος Δι τη φι λανθρω πι α σου
 πα ρα σχου μοι τη η ην ι α ασιν Λ ε
 πι χε ω ων επ ε με το με ε ε γα α σου
 ε ε ε λε ε ε ε ος

Δι Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την
 δε η σιν μου Δι την θλι φιν μου ε νω πι
 ον αυ του α παγ γε λω

Εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἅγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανούς, καὶ καταβάντα, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτόν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα, ἐταπεινώθησαν ἔως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι, ὃν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δι Εἰτις αρε τη και ει τις ε παινος πρε
πειτοις Α γι οις Δι ξι φε σι γαρ ε κλιναν τους
αυ χε νας Δι δι α σε τον κλιναν ταου ρα νους
και κα τα βαν τα Δι ε ξε χε αν το αι αι
μα αυ των δι α σε τον κε νω σαν τα σαυ
τον Δι και μορφην δου λου λα βο ο ον τα Δι ε
τα πει νω θη σαν ε ως θα να ατου ρ την
πτωχει αν σουου μιμου με νοι Δι ων ταις ευ χαις
κα τα το πλη η θος των οι κτιρ μων σου ο
Θε ος ε λε ησονη μας Δι

Σπιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος ὁ αὐτὸς. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

N
χ

Δι Εν τω ε κλειπειν εξ ε μου το πνευ

μα μου Δι και συ ε ε γνως τας τρι ι βου ους

μου

Δι

Κύριε, σὺ τοὺς Ἱεροὺς Μαθητάς σου,
λογικοὺς οὐρανοὺς ἔδειξας, τούτων Ἱεραῖς
μεσιτείαις, τῶν τῆς γῆς κακῶν με λύτρωσαι, δι'
ἔγκρατείας ὑψῶν, συνέσεως ἐκάστοτε, τῆς πρὸς
τὰ πάθη τὸν λογισμόν μου, ώς οἰκτίρμων καὶ
φιλάνθρωπος.

Δι Κυ υ ρι ε συ τους ι ε ρου ους μα

θη τα ας σου Δι λο γι κους ου ρα νους ε δει ζας

Δι του των ι ε ραις με σι τει ει ει αις Δι

των της γης κα κωων με λυ τρω σαι Δι δι

εγ κρα τει ας υ ψων συ νε σε ως ε

καστοτε ^Δ _Θ της προς τα πα θη τον λο γι σμο

ο ον μου ^Δ ως οι κτιρ μων και φι λα ανθρωω

πος ^γ _Δ

^χ _γ ^N Δ Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^Δ _γ ε κρυψαν πα γι ^γ _δ δα α μοι ^γ Δ

"Εχοντες, πάντες τὸν καιρὸν τῆς Νηστείας, ώς συνεργὸν θείων πράξεων, κλαύσωμεν ἔξ ὅλης καρδίας, καὶ τῷ Σωτῆρι βοήσωμεν· Διὰ τῶν σῶν μαθητῶν, Κύριε πολυέλεε, σῶσον τοὺς φόβῳ ἀνυμνοῦντας, τὴν πολλὴν φιλανθρωπίαν σου.

Δ Ε ε χον τες παν τες τον και ρο ον της

Νη στει ει ας ως συ νερ γο ον θειων πραξεων

Δ κλαυ σω μεν εξ ο λης καρ δι ι ι ας και

τω Σω τη η ρι i βο η σω μεν δι α
των σων μα θη των Ku u ρι ε πο λυ ε λε
ε σωσον τους φο βω α νυ μνου ου ουν τας
την πολλην φιλαν θρω πι i α αν σου δι

Ἐπερον Προσόμοιον.

Ἄχος ὁ αὐτὸς. Τὴν ἐνδοξὸν καὶ ἄχραντον.

δι κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και
ε πε βλε πον δι και ουκ ην ο ε πι γι νω ω
σκωων με δι

Ἄπόστολοι πανεύφημοι, οἵ τοῦ Κόσμου πρεσβευταί, ἀσθενούντων ἰατροί, τῆς ὑγείας φύλακες, ἀμφοτέρωθεν ἡμᾶς συντηρήσατε, τῆς Νηστείας τὸν χρόνον διεππεύοντας, ἐν ἀλλήλοις ἐνθέως εἰρηνεύοντας, τὸν νοῦν ἀνενόχλητον τῶν παθῶν φυλάττοντες, ἵνα ἀσωμεν Χριστῷ, ὡς

νικητῇ ἐξαναστάντι, ὅμνον ἀπαντες.

Ἄλλοι ποστόλοι πανευ φη μοι οἱ του
κοσμου πρεσβευται ἄλλοι α σθενουντωνι ατροι
της υ γει ας φυ λακες ἄλλοι αμ φο τε ρωθεν
η μας συν τη ρη σα τε ἄλλοι της νη στει ας τον
χρονον δι ιπ πευ ον τας εν αλ λη η λοις
εν θε ως ει ει ρη νευ ον τας ἄλλοι τον νου ουν
α νε νοχλη τον των πα θων φυ λατ το ον
τες ἄλλοι ι να ασωμεν Χριστω ως νι κη τη
ε ξα να σταντι υμνον απααν τες
Ἄλλος τος Βου

"Ηθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι.

χ^M ἀ πω λε το φυ γη απ ε μου ρ⁶

και ουκ εστιν ο εκ ζη των την ψυχην μου ρ⁶

Ἄπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν, καὶ τελωνῶν ἐκδεδαπάνηται, ἄρα δυνήσομαι καὶ ἐν γήρᾳ, μεταγνῶναι ἀπέρ ἐξήμαρτον; Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, καὶ ἵατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον α': ρ⁶ ἀ πας ο βι ος μου με τα

πορνων π^q και τε λω νων εκ δε δα πα νη

ται ρ⁶ α ρα δυ νη σο μαι καν εν γη ρα π^q με τα

γνω ναι α περ ε ξη μαρ τον ρ⁶ Δη μι ουρ

γε των α παν των ρ^Δ και I α τρε των νο σουν

των π^q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω

σον με ρ⁶

χ^M β
λ⁶ ε κε κρα ζα π₁ρος σε Κυ ρι ε ει
πα λ⁶ συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει
εν γη λων των λ⁶

Βάρει συνέχομαι ἀμελείας, τῷ βορβόρῳ
ἐγκυλινδούμενος, βέλει κεντούμενος τοῦ Βελίαρ,
καὶ μολύνω τὸ κατ' εἰκόνα μου. Ἐπιστροφεῦ
ἀμελούντων, καὶ λυτρωτὰ ἐπταισμένων, Κύριε,
πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον β': λ⁶ βα — βα —
λ⁶ βα ρει συ νε χο μαι α με

βα — βα — βα — βα — βα —
λει ας π^q τω βορ βορω εγ κυ λιν δου με νος λ⁶
βε λει κεν του με νος του βε λι αρ π^q και μο λυ
νω το κατ ει κο να μου λ⁶ ε πι στρο φευ
α με λουν των λ⁶ και λυ τρω τα ε πται σμε
νων π^q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω

τέλει

σον με

^β προσχες προς την δε η σιν μου ο τι

ε τα πει νω θηνσφόδρα

Γέγονα πρόσκομμα τῶν ἀνθρώπων,
γεωργήσας ώς γηγενής, γεηρά· γάμῳ ώμιλησα
σῇ προστάξει, καὶ παρέβην μιάνας κοίτην ἐμήν,
ό ἀπὸ γῆς πλαστουργήσας, τὸ πλάσμα σου μὴ
παρίδῃς, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Προσόμοιον γ': σα—σα—
^β Γε γο να προ σκομ μα των

ανθρωπων^π γε ωρ γη σας ως γη γε νης γε η

ρα^β γα μω ω μι λη σα ση προ σταξει^π και

πα ρε βην μι α νας κοι την ε μην^β ο α

πο γης πλα στουρ γη σας^Δ το πλα σμα σου μη

παρι δης ^π Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πολω μαι

σωσον με

B χριστοῦ σαίμενος εκ των καταδιώκων

των με χ ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ

περε με

Δήμιος γέγονα τῇ ψυχῇ μου, τῆς σαρκός μου πρόνοιαν ποιησάμενος, δαίμοσι παίγνιον κατεστάθην, ἡδοναῖς δουλεύων καὶ ἀτοπήμασι· τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου φεῖσαι, φυγαδευτὰ τῶν δαιμόνων. Κύριε, πρὸν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον δ': **ε⁶λη** **πατέρα** — **πατέρα** — **πατέρα**
Δη μι ος γε γο να τη ψυ

χη μου πρι της σαρ κος μου προ ο νοι αν ποι η
σα με νος δαι μο σι παι γνι ον κα τε στα θην

π^q η δο ναις δου λε ευων και α το πη μασι

6 λ^λ τη ευ σπλαγχνι α σου φει σαι φυ γα δευ

τα των δαι μο νων π^q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α

πο λω μαι σω σον με 6 λ^λ

χ^M λ^B ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ

χην μου λ^λ του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω

ο νο μα τισου 6 λ^λ

Ἐκών ἐξήμαρτον ὑπὲρ πάντας, διὰ τοῦτο ἐγκαταλέλειμμαι, ἔχω ἀντίδικον τῆς ψυχῆς μου, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα καὶ σκοτίζει με. Ο φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει, καὶ ὀδηγὸς πλανωμένων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον ε': 6 λ^λ Ε κων ε ξη μαρ τον υ περ

παν τας ^π_q δι α του το εγ κα τα λε λειμ
μαι ⁶_λ ε χω αν τι δι κον της ψυ χης μου ^π_q της
σαρ κος το φρο ο νη μα και σκο τι ζει με ⁶_λ ο
φω τι σμος των εν σκο τει ^Δ_λ και ο δη γος πλα
νω με νων ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι

σω σον με ⁶_λ
^M_λ ^B
με υ πο με νου σι δι και οι
ε ως ου αν τα πο δως μοι ⁶_λ

Ζήσεται ἔλεγεν ὁ Προφήτης, ἡ ψυχή μου Κύριε, καὶ αἰνέσει σε, ζήτησον πρόβατον πλανηθέν με, καὶ ἀρίθμησόν με τῇ ποίμνῃ σου· δός μοι καιρὸν μετανοίας, ἵνα στενάζων βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Ζη σε ται ε λε γεν ο Προ φη της ^π_q η

ψυ χη μου Κυ υ ρι ε και αι νε σει σε ⁶_λ ζη
τη σον προ βα τον πλα νη θεν με ^π_q και α ριθ
μη σο ον με τη ποι μνη σου ⁶_λ δος μοι και ρον
με τα νοι ας ^Δ_λ ι να στε να ζων βο ω σοι ^π_q Κυ
υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον με ⁶_λ
^M_λ ^B
κα ^χ_λ Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ
ρι ε ^χ_λ Κυ ρι ε ει σα α κου σον της φω
νης μου ⁶_λ

Ημαρτον ἦμαρτον ἀθετήσας, τὰ προστάγματά σου Χριστὲ ὁ Θεός, ἵλεως γενοῦ μοι, ὡς Εὔεργέτα, ἵνα βλέψω τοῖς ἐνδοθεν ὀφθαλμοῖς, καὶ ἀποφύγω τοῦ σκότους, καὶ μετὰ φόβου βοήσω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον ζ': **π^β** **π^π** μαρτον η μαρτον α θε
π^β **π^π** μαρτον η μαρτον α θε
π^β **π^π** τη σας **π^η** τα προσταγ μα τα σου Χριστε ο Θε ος
π^β **π^π** ι λε ως γε νου μοι ω Ευ ερ γε τα **π^η** ι
π^β **π^π** να βλε ψω τοις εν δο θεν οφ θαλ μοις **π^β** **και** α
π^β **π^π** πο φυ γω του σκο τους **δι** **και** με τα φο βου
π^β **π^π** βο η σω **π^η** **κυ** υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι
π^β **π^π** σω σον με **π^β** **και**

π^β **π^π** **π^β** **π^π** **π^β** **π^π** **π^β** **π^π** **π^β** **π^π**
και **Γε** **νη** **θη** **τω** **τα** **ω** **τα** **σου** **προ** **σε**
π^β **π^π** **π^β** **π^π** **π^β** **π^π** **π^β** **π^π** **π^β** **π^π**
χον **τα** **εις** **την** **φω** **νην** **της** **δε** **η** **σε** **ως**
π^β **π^π** **μου** **εις**

Θῆρές με ἄγριοι περιέσχον, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν με ἄρπασον Δέσποτα· θέλεις γὰρ ἀπαντας τοῦ σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, πάντας ἀνθρώπους ως Κτίστης, καὶ μετὰ πάντων με σῶσον. Κύριε, πρὸν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον η':

Θη ρες με α γρι οι πε ρι ε
σχον παλλ εξ αυ των με α αρ πα σον Δε
σπο τα θε λεις γαρ α παν τας του σω θη ναι π
και εις ε πι γνω σιν α λη θει ας ελ θειν λ
παν τας αν θρω πους ως Κτι στης δι^Δ και με τα
παν των με σω σον π Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α
πο λω μαι σω σον με λ
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυρίε Κυρίε ⁶_λ τις υπό στη
σε ται^χ_λ οτι παρά σοι οι λασμος
εστιν ⁶_λ

"Ιαμα γίνου μοι Εὐεργέτα, λυτρωτὰ σωτήρ
μου καὶ μὴ ἀπώσῃ με, ἵδε με κείμενον ἀνομίαις,
καὶ ἀνάστησόν με ως παντοδύναμος, ἵνα κἀγὼ
ἔξαγγέλλω, τὰς πράξεις μου καὶ βοῶ σοι.
Κύριε, πρὸν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον θ': ⁶_λ Ιαμα γίνου μοι Ευεργέτα

γε τα^π λυτρωτα Σωτηρ μου και μη α
πωση με⁶_λ ι δε με κει με νον ανομι αις^π
και ανα στη σο ον με ως παν το δυναμος⁶_λ

ι να κα γω εξαγγελλω ^Δτας πραξεις μου
και βοω σοι^π Κυριε πριν εις τελος α πολω

μαισωσον με
 πε μει να σε Κυ ρι ε ⁶_λ υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ⁶_λ ηλ πι
 σεν η ψυ χη η μου ε πι τον Κυ ριον ⁶_λ

Κρύψας τὸ τάλαντον τὸ δοθέν μοι, ὡς
 ἀγνώμων δοῦλος τῇ γῇ κατέχωσα· καὶ γὰρ ὡς
 ἄχρηστος κατεκρίθην, καὶ οὐ τολμῶ λοιπὸν
 ἔξαιτησαί σοι, ὡς ἀνεξίκακος οἴκτειρόν με, ἵνα
 κἀγὼ ἀνακράζω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
 ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον 1: ^Π **Κρυψας** το τα λαν τον το δο

θεν μοι ^π_η ως α γνω μων δου ου λος τη γη κα
 τε χω σα ⁶_λ και γαρ ως α χρη στος κα τε κρι

Π π Β

Φην π καὶ οὐ τολ μω λοι πο ον ε ζαι τη σαι
 σοι λ ως α νε ζι κα κος οι κτει ρον με Δ ι
 να κα γω α νακραζω π Κυ υ ρι ε πριν εις τε
 λος α πολω μαι σωσον με λ

λ π πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
 νυ κτος λ α πο φυ λα κης πρω ι ας λ
 ελ πι σα τω Iσ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι
 ον λ

Λίμνην εξήρανας παθημάτων, τῆς
 Αίμορροούσης ἀφῇ χρασπέδου σου, λήψομαι
 ἄφεσιν ἐγκλημάτων, ἀδιστάκτῳ πίστει σοι
 προσερχόμενος. Δέξαι κάμε ως ἐκείνην, καὶ
 ἵασαι μου τὸ ἄλγος. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
 ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον 1α': **6** σα—σα—

λ Ή μνην ε ξη ρα νας πα θη

σα—**π** μα των **9** της αι μορ ρο ου σης α φη κρα

σπε δου σου **λ** λη ψο μαι α φε σιν εγ κλη μα

των **π** α δι στακτω πι ιστεισοι προ σερ **χο**

με νος **λ** **6** δε ξαι κα με ως ε κει νην **δ** και ι

α σαι μου το αλ γος **π** **9** **κ** Ku υ ρι ε πριν εις τε λος

α πο λω μαι σω σον με **6**
λ

χ **6** **ο** τι πα ρα τω Ku ρι ω το ε

λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις **6**
λ

και αυ τος λυ τρω σε ται τον Iσ ρα ηλ **χ**
δ

εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ του **6**
λ

Μέλλεις καθέζεσθαι ἐπὶ θρόνου, ὁ ποιήσας λόγῳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, μέλλομεν ἄπαντες παραστῆναι, ἐξαγγέλλοντές σοι τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πρὸ τῆς ἡμέρας ἔκεινης, ἐν μετανοίᾳ με δέξαι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον ιβ':

Ἄλλεις καὶ θεὶς ζεσθαι ε πι
θρονου π ο ποιη σας λο ο γωτονου ρα
νον και την γην λ μελ λο μεν α παν τες πα ρα
στη ναι π ε ξαγ γελ λον τε ες σοι τας α μαρ
τι ας η μων λ προ της η με ρας ε κει νης Δ
εν με τα νοι α με δε ξαι π Κυ υ ρι ε πριν εις
τε λος α πο λω μαι σω σον με
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε θνη⁶ ε παι^χ νε σα τε αυ τον παν τες οι
λα οι⁶

Νεῦσον τῷ ὄμματι τῷ εὐσπλάγχνῳ, καὶ γενοῦ μοι ἵλεως μόνε Σωτήρ, νάματα δώρησαι ἴαμάτων, τῇ ἀθλίᾳ μου καὶ ταλαιπώρῳ ψυχῇ, ἀπόσμηξον ἐκ τοῦ ὁύπου, τῶν ἔργων μου ἵνα μέλψω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον ιγ':

ε⁶ Νευ σον τω ομ μα τι τω ευ

σπλαγχνω^π και γε νου μοι ι λεως μο νε Σω
τηρ⁶ να μα τα δω ρη σαι ι α μα των^π τη
α θλι α μου και τα λαι πω ρω ψυ χη⁶ α
πο σμη ζον εκ του ρυ που^Δ των ερ γων μου ι
να μελψω^π Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι

σωσονμε

6
λ

χ
λ ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας λ και η α λη θει
α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι
ω να

6
λ

Ξίφη ηύτρέπισεν ὁ Βελίαρ, ἐκθηρεῦσαι σπεύδων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ξένον ἐποίησέ με Οἰκτίρμον, φωτισμοῦ τῆς γνώσεως τοῦ προσώπου σου. Ό κραταιὸς ἐν ἴσχυΐ, τούτου σκευῶν ἄρπασόν με· Κύριε, πρὸν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον ιδν: χ
λ Ξι φη ηυ τρε πι σεν ο Βε

χ λι αρ π εκ θη ρευ σαι σπε ευ δων την τα πει
χ νην μου ψυχην λ ζε νον ε ποι η σε με Οικτιρ

μον ^π φω τι σμου της γνω ω σε ως του προ σω
που σου ⁶ λ ο κρα ται ος εν ι σχυ ι ΔΤΟΥ ΤΟΥ
σκευ ων αρ πασον με ^π Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος
α πολω μαι σω σον με ⁶ λ

Σπίχ. Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ως ὀφθαλμοὶ
διούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ως
ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς, οὗτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἴκτειρησαι ἡμᾶς.

χ ⁶ Προς σε η ρα τους ο φθαλ μους μου
τον κα τοι κουν τα εν τω ου ρα νω ⁶ λ ι
δου ως ο φθαλ μοι δου λων εις χει ρας των
κυ ρι ων αυ των ⁶ λ ως ο φθαλ μοι παι δι

σκης εις χει ρας της κυ ρι ας αυ της ⁶_λ ου
τως οι ο φθαλ μοι η μων προς Κυ ρι ον
τον Θε ον η μων ^χ_λ ε ως ου οι κτειρη σαι
η μας ⁶_λ

“Ολος τοις πάθεσιν ἐδουλώθην, ἐγκαταλείψας
νόμον καὶ θείας γραφάς, δόλον με ἵασαι
εὐεργέτα, δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονὼς ἀγαθέ,
ἐπίστρεψόν με οἰκτίρμον, ὁ τῶν παθῶν
καθαιρέτης. Κύριε, πρὸν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Προσόμοιον ιε': ⁶_λ Ο λος τοις πα θε σιν ε δου

λω θην ^π εγ κα τα λει ψας νο μον και θει ας
γρα φας ⁶_λ ο λον με ι α σαι ευ ερ γε τα ^π
δι ε με κατ ε με γε γο νως α γα θε ⁶_λ ε

πι στρεψον με οι κτιρ μον ^Δ**ᾶ** ο των πα θων
 κα θαι ρε της ^π**ῷ** Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πολω
 μαι σωσον με 6 λ

Σπίχ. Έλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς,
 δτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ
 πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
 εὐθηγοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

^χ**ὲ** λε η σον η μας Κυ ρι ε ε
 λε η σον η μας ⁶**λ** ο τι ε πι πο λυ
 ε πλησθη μεν ε ζου δε νω σε ως ⁶**λ** ε
 πι πλει ον ε πλησθη η ψυ χη η μων ⁶**λ**
 το ο νει δος τοις ευ θη νου σι ^Δ**ᾶ** και η ε
 ζου δε νωσις τοις υ πε ρη φα νοις 6 λ

Πόρνη τοῖς δάκρυσι καταβρέχει, τοὺς
ἀχράντους τε καὶ τιμίους πόδας σου, πάντας
προτρέπουσα τοῦ προστρέχειν, καὶ λαμβάνειν
λύσιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν. Αὕτης τὴν πίστιν
παράσχου, κάμοὶ Σωτήρ του βοῶν σοι, Κύριε,
πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

¶ Πορνη τοις δα κρυσι κα τα βρε χει πους
α χραντους τε και τι μι ους ποδας σου παν
τας προ τρε που σα του προ στρε χειν και λαμ
βα νειν λυ υ σιν των εγ κλη μα των αυ των
αυ της την πι στιν πα ρα σχου Δι κα μοι Σω
τηρ του βο αν σοι Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α
πολω μαι σω σον με

¶ Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα

ϟ

σοι

6
λ

‘Ρύπον καθάρισον τῆς ψυχῆς μου, ὁ δι’ ἐμὲ πτωχεύσας καὶ νηπιάσας σαρκί, ῥανίδα ἐλέους σου καταπέμψας, τῷ ἀσθενεῖ καὶ τεθλασμένῳ Χριστέ, ἀπόπλυνον ἐκ τοῦ ῥύπου, ιάτρευσον ἀσθενοῦντα. Κύριε, πρὸν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον Ιζ':

6
λ Ρυπον κα θα ρι σον της ψυ
χης μου π ο δι ε με πτωχευσας και νη πι
α σας σαρκι λ ρα νι δα ε λεους σου κα τα
πεμψας π τω α σθε νει και τε θλασμενω Χρι
στε λ α πο πλυ νον εκ του ρυ που Δι α
τρευσον α σθε νουν τα π Κυ υ ρι ε πριν εις τε
λος α πολωμαι σωσον με

6
λ

εἰς
λόγον ζα σοι ο Θεος ος η μων δοξα
σοι εἰς

Сτήριξον Δέσποτα τὴν ψυχήν μου, σοὶ προστρέχειν καὶ σοὶ δουλεύειν ἀεί· σκέπη ὑπάρχεις γάρ μου καὶ φύλαξ, καὶ ἀντίληψίς καὶ βοήθεια, ἀξίωσον Θεὲ Λόγε, βοῶν με ἐν παρρησίᾳ· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον ἡ': εἰς
λόγον Δεσπότα την ψυ

χην μου προστρεχειν και σοι δου λευ ειν α
ει σκε πη υ παρχεις γαρ μου και φυ λαξ προ
αν τι λη ψις και βοη θει α εις α ζι ω
σον Θεε ε λογε βο αν με εν παρρησι α
κυ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον

με

⁶
_λ

⁶
_λ Δοξα σοι ο Θεος ος η μων δοξα

σοι

⁶
_λ

Τεῖχος ἀπόρθητον ἡμῖν γενοῦ, Ἰησοῦ
Σωτὴρ καὶ ἐλεῆμον Θεέ· τρόποις καὶ ἔργοις
ἀπατηλοῖς γάρ, συμπεπτώκαμεν, ἀλλ'
ἀνάστησον, ως εὔεργέτης τὸ πλάσμα, καὶ
διαλλάγηθι ως οἰκτίρμον. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον ιθ':

⁶
_λ Τείχος α πορθη τονη μιν

γενου^π Ιη σου Σωτηρ και ε λε η μον Θε

ε⁶ τροποις και εργοις α πατη λοις γαρ^π συμ

πε πτω κα μεν αλλ α να στη σον⁶ ως ευ
εργε της το πλα σμα^Δ και δι αλ λα γη

τί ως οι κτιριμων ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α

πολωμαι σωσον με ⁶_λ

⁶_λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι ⁶_λ

Υιὸς δ ἀσωτος ἐγενόμην, διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, λιμῷ νῦν τήκομαι, ὑπὸ τὴν σκέπην σου καταφεύγω, ὥσπερ ἐκεῖνον δέξαι με Πάτερ ἀγαθέ, καὶ μέτοχον τῆς τραπέζης, ἀξίωσον τοῦ βοῶν σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον κ': ⁶_λ Υι ος ο α σω τος ε γε

νο μην ^π_q δι α σκορ πι σας τον πλου ου τον λι

μω νυν τη κο μαι ⁶_λ υ πο την σκε πην σου κα

τα φευ γω ^π_q ω σπερ ε κει νον δε ζαι με Πα τερ

αγαθε⁶ καὶ με τὸ χοντης τραπεζης ^Δ α ξι
ω σον του βο αν σοι^π Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος
α πολωμαισω σον με⁶_λ

δο⁶ ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο⁶ ζα
σοι⁶_λ

Φθόνω ἐξέβαλε Παραδείσου, τὸν
πρωτόπλαστον ὁ ἀρχέκακος, φάσκων τὸ
Μνήσθητι ἐπὶ ξύλου, ὁ Ληστὴς ἀπέλαβε τὸν
Παράδεισον, ἐγὼ δὲ πίστει καὶ φόβῳ, τὸ
Μνήσθητί μου, βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον κα':
Φθόνω ε ξε βα λε Πα ρα
δεισου^π τον πρω το πλα στον ο αρ χε κα κος
φα σκων το μνη σθη τι ε πι ξυ λου^π ο Λη

στης α πε ε λαβε τον Πα ρα δεισον ⁶_λ ε γω
δε πι στει και φο βω ^Δ το μνη σθη τι μου βο ω
σοι ^π_ρ Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον
με ⁶_λ

⁶_λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
σοι ⁶_λ

Χειρά μοι ἔκτεινον ως τῷ Πέτρῳ, καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ ὁ Θεός, χάριν καὶ ἐλεός μοι παράσχου, τῇ πρεσβείᾳ τῆς παναμώμου Μητρός, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, καὶ τῶν Ἅγίων σου πάντων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον κβ': ⁶_λ Χει ρα μοι ε κτει νον ως τω
Πε τρω ^π_ρ και α να γα γε του βυ θου ο Θε ος

χαριν καὶ εἰ λεός μοι πάρα σχου πρε^π τη^ῷ πρε
σβει α της πανα μωμου Μη τρος της σε^ῷ
τε κου σης ασπορως Δ^Δ και των Αγιων σου
παντων πρ^π Κυ υρι επριν εις τελος α πολω μαι
σωσον με^ῷ

Δοξα σοι ο Θεος ος η μων δοξα^ῷ
σοι^ῷ

Ψάλλοντα, δέξαι με καθ' ἐκάστην, ὁ Ἀμνὸς
ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν μου, ψυχὴν καὶ σῶμά μου
ὅλοκλήρως, εἰς τὰς χειράς σου παρατίθημι, καὶ
ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, χρεωστικῶς ἐκβοῶ σοι.
Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον κγ':
Ψαλλον τα δεξαι με καθ ε

καστην πο Α μνος ο αι αιρων την α μαρ

τι αν μου ⁶_λ ψυχην και σω μα μου ο λο κλη
 ρως ^π_q εις τας χειρας σου πα ρα τι θημι ⁶_λ και
 εν νυ κτι και η με ρα ^Δχρε ω στι κως εκ βο
 ω σοι ^π_q Κυ υ ρι επρινεις τε λοςα πολωμαι σω
 σον με ⁶_λ

⁶_λ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
 σοι ⁶_λ

“Ω της ἀφάτου σου εὔσπλαγχνίας,
 ὑπεράγαθε ἀνεξίκακε Κύριε! Ὡς ἀναμάρτητε καὶ
 οἰκτίρμον, μή με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τοῦ προσώπου
 σου, ὅπως κἀγὼ εὐχαρίστως, χαίρων καὶ
 ψάλλων βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος
 ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Προσόμοιον κδ^ν: ⁶_λ Θα — Θα —
⁶_λ Ω της α φα του σου ευ

σπλαγχνι ας ^π_q υ περαγα θε α νε ξι 1

κα κε Κυρι ε ⁶_λ ω α να μαρτη τε και οι

κτιριον ^π_q μη με α πορ ρι ψης α πο του προ

σω που σου ⁶_λ ο πως κα γω ευ χα ρι στως ^Δ_δ

χαι ρων και ψαλλων βο ω σοι ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις

Θεοποίον.

τε λος α πολω μαι σωσον με ⁶_λ

^χ_λ Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω

Πνευματι ⁶_λ

⁶_λ Και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην ⁶_λ

"Ω τη ἀρρήτω συγκαταβάσει! Ὡ τοῦ ξένου τόκου τὸ ὑπερθαύμαστον! Ὡ πῶς Παρθένος

βρέφος σε φέρει, ἐν ἀγκάλαις ταύτης τὸν
Ποιητὴν καὶ Θεόν! ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθῆναι,
καταδεξάμενος εὔεργέτα, Κύριε, πρὸν εἰς τέλος
ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

τη αρ ρη τω συ γ κα τα βα σει π ω
του ξε νου το ο κου το υ περ θαυ μα
στον ω πως Παρ θε νος βρε φος σε φε ρει π
εν αγ κα λαις τα αυ της τον Ποι η την και
Θε ον ο εξ αυ της σαρ κω θη ναι δη κα τα
δε ξα με νος ευ ερ γε τα π ρι ε πριν εις
τε λος α πο λω μαι σω σον με ε ε ε ε

Ψαλλομένου τοῦ Θεοτοκίου, γίνεται ἡ Εἰσοδος.
Καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία καὶ ἡ Θ. Λειτουργία
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ θυματοῦ.

Сοφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς
ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἀγιον
Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς Ηγ' (93).

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων.

Στίχ. **Υ**ψώθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν.

Сοφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ΙΖ', 1-9)

Πρόσχωμεν.

Ἐγένετο Ἀβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα.

Καὶ ὡφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Ἔγώ εἰμι ὁ Θεός σου, εὔαρέστει ἐνώπιον
ἔμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος καὶ θήσομαι τὴν
διαθήκην μου ἀναμέσον ἔμοῦ, καὶ ἀναμέσον
σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα.

Καὶ ἐπεσεν Ἀβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ,
καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων·

’Ιδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ, καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους ἐθνῶν.

Καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ’ ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε.

Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναι σου Θεός, καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ.

Καὶ δῶσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου τὴν γῆν, ᾧ παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν, εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς Ηε' (95).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Στίχ. **Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.**

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελώς* Κέλευσον!

Οἱεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυματὸν

Ἐξηρτημένον, ἵσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Сοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ιστάμενος ἐπὶ τῆς Ὡραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φῶς** Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΕ', 20 - ΙΣ', 9)

Сοφία, Πρόσχωμεν.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ.

Ἄνοήτου τρίβοι, ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνήρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.

Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή.

Οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.

Οδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἔκκλινας ἐκ τοῦ Ἀδου σωθῇ.

Οἶκους ὑβριστῶν κατασπᾶ Κύριος, ἐστήριξε δὲ ὅριον χήρας.

Βδέλυγμα Κυρίω λογισμὸς ἄδικος, ἀγνῶν δὲ ρήσεις σεμναί. Ἐξόλυσιν ἔαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται.

Ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἀμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου, ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ.

Καρδίαι δικαίων μελετῶσι πίστεις, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά.

Δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὅδοὶ ἀνδρῶν δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἔχθροὶ φίλοι γίνονται.

Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει, θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλά, εὐφραίνει καρδίαν, φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ.

Οἱ εἰσακούων ἐλέγχους ζωῆς, ἐν μέσῳ σοφῶν αὐλισθήσεται.

Οἱ ἀπωθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἔαυτόν, ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν ἔαυτοῦ.

Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ.

Τῷ ἀνθρώπῳ πρόθεσις καρδίας, καὶ παρὰ Κυρίῳ ὑπόκρισις γλώσσης.

Οσῷ μέγας εἴ, τοσοῦτον ταπείνου σεαυτόν, καὶ ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εύροήσεις χάριν.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ τῷ Θεῷ, καὶ ἐδράζων πνεύματα Κύριος.

Κύλισον ἐπὶ Κύριον τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδρασθήσονται οἱ λογισμοί σου.

Πάντα εἰργάσατο Κύριος δι’ ἑαυτὸν οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται.

Ἄκαθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ δὲ χεῖρας βαλὼν ἀδίκως, οὐκ ἀθωωθήσεται.

Ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον, ἢ θύειν θυσίας.

Οἱ ζητῶν τὸν Κύριον, εὔρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτόν, εύρήσουσιν εἰρήνην.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν.

Κρεῖσσον ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας.

Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

·Οἱεὺς, + Εἰρήνη σοι. Σοφία.

‘Ο ιερὺς, εύθυς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ιστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς, φάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκπιῶς εἰς Ἡχον πλ. α’.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἡχος λῃ πα

χ ^M — — — — — + — — — —
 π ^π **Κ**α τευ θυν θη η η τω η προ ο
 σε ε ευ χη ^π η η η μου ου ^π ως θυ μι ι α
 μα ^π ε νω πι ο ο ον σου ου ου ου ^Δ
 ε ε παρσις τω ων χει ει ει ρω ω ωων μου
 ου ^π θυ σι ι ι α ^π ε ε ε ε σπε
 ε ε ε ε ε ε ρι ι νη ^π

Ἐπερον Ὄμόηχον.

Ὕχος λῷ Πα

π^π Ἦτα τευ θυν θη η η τω η προ ο
σε ε ευ χη η η μου ου π^π ως θυ μι ι α α
μα δι ε νω πι ο ο ον σου ου ου δι ε παρ
σις τω ων χει ει ει βω ωων μου ου π^π θυ σι ι
ι ι α δι ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ε
ρι ι νη η η η π^π

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νόπιον μέρος τῆς Ἁγίας
Τραπέζης καὶ θυμῷ λέγει ἐκφώνως:

Στίχος α'. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπσθεν μέρος τῆς ἁγίας
Τραπέζης καὶ θυμῷ λέγει ἐκφώνως.

Στίχος β'. **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἁγίας
Τραπέζης καὶ θυμῷ λέγει ἐκφώνως.

Στίχος γ'. **Μ**ὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο Ιερεὺς εὑρισκόμενος ἡδη ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ωραίαν Πύλην, θυμῷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ Φάλλων.

Ὦς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

Ἀκολούθως δὲ θυμῷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς Φάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Εἶτα.

‘Ο Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης ιστάμενος), λέγει τὴν Ἐκτενῆ.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου_____. *

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

*Συνήθως μέχρι καὶ τῆς μείσεως ὑπὲρ τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ

Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**πόλει, κώμῃ**), ταύτη,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"**Ε**τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"**Ε**τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ
ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ
τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ
παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
ἴκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου,
καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον**

τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

“Οτι εἰλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄλιμην.

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἄποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ
Ἀποστολικῇ Ἔκκλησίᾳ.

Κῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον
αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνατε.

Κοὶ, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ

δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον ἐπικέκληται.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ ἔξαπλοι τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἱ.

Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Οσοι κατηχούμενοι, προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε.

Οσοι πρὸς τὸ φώτισμα, προσέλθετε· εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ φώτισμα τῷ Κυρίῳ.

Ο χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον. (**Λέγει μεθ' ἑκάστην δέησιν χῦμα εἰς τὸ κλιτόν**).

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα

εύτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν στηρίξῃ αὐτούς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εύσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Сυγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἔκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Сῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φωτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο χορός: Κύριε.

Τοῦ διακόνου ἐκφωνοῦντος τὰ ἀνωτέρω, ὁ ἵερεὺς ἀναγινώσκει μυστικᾶς τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φώπομα εὐτρεπίζομένων.

Ἐπίφανον, δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἄγιον φάτισμα εὔτρεπιζομένους, καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἀμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει στήριξον ἐν ἐλπίδι τελείωσον ἐν ἀγάπῃ μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἐκαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκφώνως.

Οτι σὺ εἶ ὁ φωτισμός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενέσιῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Λαμήν.

Ο διάκονος λέγει τὴν ἀπόλυσιν τῶν πρὸς τὸ φώπισμα εὔτρεπτομένων.

Οσοι πρὸς τὸ φάτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φάτισμα προέλθετε.

Οσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· μή τις των κατηχουμένων.

Οσοι πιστοί, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ

διαφύλαξον ἡμᾶς, δ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Сοφία.

Ο Θεός, δ μέγας καὶ αἰνετός, δ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὁφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ρημάτων ἀπρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, δὲ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Сοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζη, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως διορυφορούμενα, ὃν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι’ αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὅμια καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ’ οὗ εὐλογητὸς εἴ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἕχον πλ. β'. Ἀνπὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Nῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΝΥΝ ἀτὶ ΔΥΝΑΜΕΙC.

Διασκευὴ Θρασύβουλου Σπανίσα.

Ὕχος λαττόπα

π^Π ιε ε χε ε α α ιε ες π
 π^Π ιε ε χε ε α α ιε ες π^{N Π}
 ιε ε χε ε α α ιε ες π^{N Π}
 ιε ε χε ε α α ιε ες π^Ω
 αι αι αι αι αι αι δυ να α α α α
 μει ει ει ει ει ει ει ει εις οτω ωων
 ου ου ρα α α τω ων ου ου ρα α νω
 ω ω ω ω χωωωω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω χωωωω ω ω ω ω ω ω συ
 υ υ υ υ υ υ η η η η συη η
 μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

— ποτέ αὐτόν Δ + τοῦ Γ τοῦ + ποτέ Π
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ποτέ αὐτόν Δ + τοῦ Γ τοῦ + ποτέ Π
 ι ιν α α α ο ρα α α α α α τω
 ποτέ αὐτόν Δ + τοῦ Γ τοῦ + ποτέ Π
 ω ω ω ω ω ω ως ρλα τρε ε ε
 ποτέ αὐτόν Δ + τοῦ Γ τοῦ + ποτέ Π
 ε ε ε λα α α τρε ε ευ ουου ου σι ι
 ποτέ αὐτόν Δ + τοῦ Γ τοῦ + ποτέ Π
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι δου
 ποτέ αὐτόν Δ + τοῦ Γ τοῦ + ποτέ Π
 ου
 ποτέ αὐτόν Δ + τοῦ Γ τοῦ + ποτέ Π
 γα α α αρ ει
 ποτέ αὐτόν Δ + τοῦ Γ τοῦ + ποτέ Π
 σπο βε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι
 ποτέ αὐτόν Δ + τοῦ Γ τοῦ + ποτέ Π
 αι αι ρο ο ο ο Ba α σι ι ι ι ο ο Ba
 ποτέ αὐτόν Δ + τοῦ Γ τοῦ + ποτέ Π
 ασι ι λε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
 ποτέ αὐτόν Δ + τοῦ Γ τοῦ + ποτέ Π
 ε ε ευς της δο ο ο ο ο ξη η η η η η

η η + η η ης

Δ
φ

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὑμνος. Γίνεται ἡ εἰσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἄέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια. Διόπι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἅγιας Τραπέζης.

Μεγάλη εἰσοδος τῶν Ἅγιων.

Ο χορὸς Φάλλων,
ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

δού ου ου ου στι κη η η η η η η η η
 τε ε ε ε τε ε ε ε ε ε λει
 ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει
 ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι
 ει στει και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω
 προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν ο ι να με ε προ ρι ζω ω ης ο αι
 το ο ο ι να με ε το ο χοι ζω ω ης ο αι
 ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε
 θα α α α α π α α α αλ λη
 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α α α
 χα α α α α

ἌΝΤΙ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου († 1777)

Ὕχος πτῶ Πα

χ π
 π Ν υ υ υ υ υ υ υ ν αι αι αι αι
 αι αι αι Δυ να α μει ει ει ει ει ει ει
 εις των ου ου ου ου ρα α α νω ω ω
 ω ω ω ω ων συ υ υ υ υ υ νη
 η η η η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ε λα ρα α τω ω ω ω ω ω ω ως λα
 τρε ε ε ε λα α τρε ε ευ ου σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

δου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου γα α αρ ει ει ει
 ει σπο ο ο ρευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι
 αι ο Ba α α α σι ι ι λε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ευς της δο ο ο ξη η η η η η η η η η η ης

δου ου ου ου θυ σι ι α μυ υ στι
 κη η η η η η η η η τε ε ε ε ε ε ε
 τε ε ε ε ε ε λει ει ω με νη δο ρυ
 φο ρει ει ται αι αι αι αι αι αι αι πιστει
 και πο ο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε λ θω ω πο ο
 θω ω ω προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε
 ε ε ο Δ ι ι να α με ε ε ε ε ε το ο
 ο ι να με ε το ο ο χοι ζω ω ης αι ω
 νι ι ι ι ου γε ε νω ω ω με ε θα α
 π Α α αλ λη λου ου ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α Δ
 α α α α α α α α α α α α α ο

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὅσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ύψους θηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἅγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Coὶ, Κύριε.

Ο τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἔξαίσια, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἀγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερούβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενῆς σου Γίδος καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἅγιασμάτων, καὶ ὑπ’ Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἅγίοις σου, τοῖς ἀπ’ Αἰωνός σοι εὑαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

+ **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сοὶ, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπιδε εὔσπλάγχνῳ ὅμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἔαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλάς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εῖ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὅδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

·Ο Ιερεὺς κεκαλυμμένων δύντων τῶν Θείων Δώρων,
βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάπω τοῦ Ἄέρος, ἀπτεται τοῦ
Ζωοποιοῦ Ἀρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἅγιοις.

**Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.**

**Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἄλληλούϊα.**

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

Ὕχος ἡ Πα

^π
π Γε ε ευ σα α α α α α α α α α α α

^π
σθε και αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και

ι ι δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε χ
^π

ο ο τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι

ο ο ος ^χ α α αλ λη η η λου ου

ι ι ι α α α α ^π
Σπίχος 1. ^χ ^π

προ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν

πα ντι και ρω ^π δι α πα ντος η αι νε

σις αυ του ^π εν τω στο μα τι ι μου ^π

π Γε σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι + αι αι αι δε ε ε και ι ι
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ς ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο
 ος ς α α αλ λη η η λου ου ι ι ι
 α α α α π
 Σπίχος 2. Χ π
 Εν τω Κυ ρι ω ε παι νε θη
 σε ται η ψυ χη μου π α κου σα τω σαν
 πρα εις και ευ φρανθη τωσαν π
 Π π
 Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε π και

αι αι αι + αι αι αι δε ε ε και ι ι
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ς ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Ku ρι 1 1 0 0

ος ṭ α α αλ λη η η λου ou 1 1 1

α α α α π

Σπίχος 3. Χ Μ
π Η ε γα λυ να τε τον Ku ρι ον

συν ε μοι π και υ ψω σω μεν το ο νομα

αυ του π ε πι το αυ το π

π Η ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε π και

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε π ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Ku ρι 1 1 0 0

ος ṭ α α αλ λη η η λου ou 1 1 1

α α α α π
q

Σπήχος 4. χ μ π
π q Ε ξε ζη τη σα τον Κυ ρι ον

και ε πη κου σε μου π
q και εκ πα σων των

θλι ψε ων μου π ερ ρυ σα το ο με π
q

π π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε π
q και

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ξ
q ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 0 0

ος π α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α π
q

Σπήχος 5. χ μ π
π q Προ σε λ θε τε προς αυ τον και

φω τι σῇη τε ^π_ϙκαι τα προ σω πα υ μων ^χ_ϙ

ου μη κα ται σχυνθη ^π_ϙ

^π_ϙ Γευ σα σῇε ε ε ε ε ε ε ε ε ^π_ϙ και

αι αι αι 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χ_ϙ ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 0 0

ος ^χ_ϙ α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α ^π_ϙ

Σπίχος 6. ^M_χ ου τος ο πτωχος ε κε κρα ξε

^π_ϙκαι ο Κυ ρι ος ει ση κου σεν αυ του ^π_ϙ

και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ του ^χ_ϙ ε σω

σεν αυ τον ^π_q

^π_q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ^π_q και

αι αι αι 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ^χ_q ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 ο ο

ος ^χ_q α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α ^π_q

Σπίχος 7. ^Μ_π Παρεμ βα λει αγ γε λος Κυ ρι

ου ^π_q κυ κλωτων φο βου με νων αυ τον ^χ_q και

ρυ σε ται αυ τους ^π_q

^π_q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ^π_q και

The image shows four staves of handwritten musical notation. Each staff consists of vertical stems with horizontal strokes above them. Red ink is used to highlight specific notes and stems, particularly on the first and second staves. The notation is organized into measures separated by vertical bar lines. The first staff has six measures, the second has five, the third has four, and the fourth has three. The red markings include a plus sign (+) over a note, a red 'x' over a note, and a red 'q' over a note, as well as red lines connecting stems between notes.

10 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάφαλμα).

12 Δεῦτε, τέκνα, ᾁκούσατέ μου· φόβον
Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν,
ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδεῖν ἀγαθάς;

14 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ
καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

15 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16 Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὡτα
αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας
κακὰ τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον
αὐτῶν.

18 Ἐκέραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτῶν ἐρόδύσατο αὐτούς.

19 Ἔγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν
χαρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ
πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος·

21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστα
αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22 Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ
μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων
αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ГЕУСАСӨЕ КАІ ІДЕТЕ.

Ιωάννου Κλαδά.

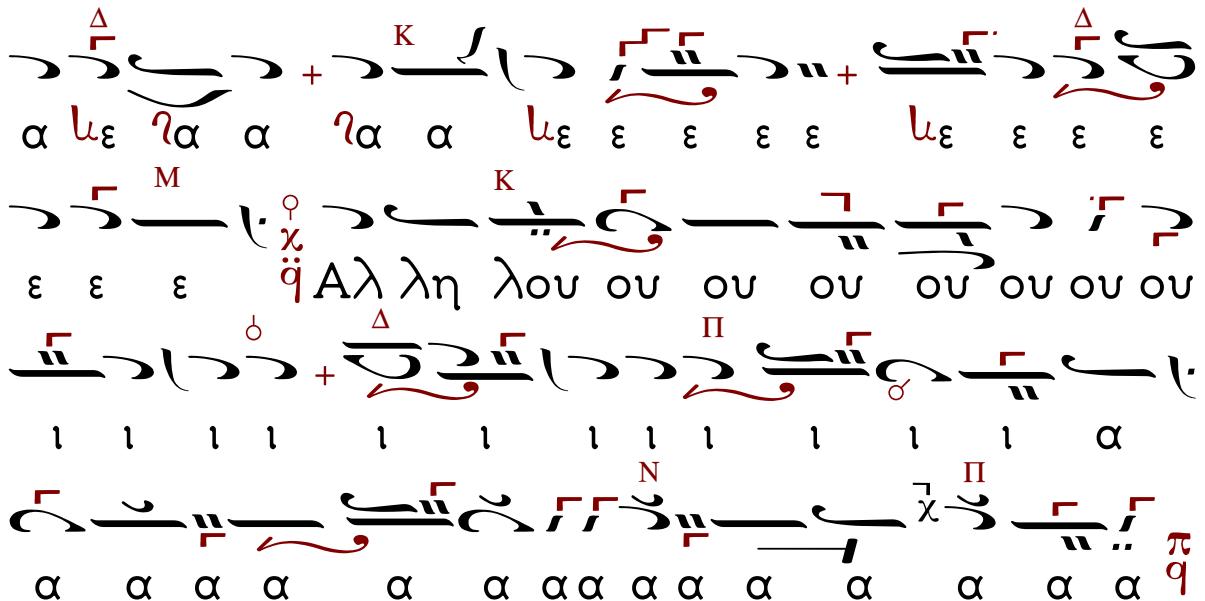
Ἔχος Λαζαρί Τετράφωνος

— πολύτελη τελείωσις τοῦ πολυτέλους
 καὶ αἱ ὶ δε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χ ^Π ο ο ο τι ὶ ὶ ὶ ὶ ὶ ὶ ὶ ὶ ὶ
 η η η η στο ο ο ο ^B η ο ο ο ο
 ο ^K ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ^π ο
^N ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Κυ υ η υ υ υ υ ρι ὶ ὶ ο Κυ
 υ ρι ὶ ὶ ος ^π Α α αλ λη η η λου
 ου ὶ ὶ ὶ α α α α α ^π ο

ΓΕΥΣΑΣΟΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

Διασκευή Θρασύβουλου Σπαίτσα.

$\tilde{H} \chi_{os} \xrightarrow{\dot{q}} K \epsilon$

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ
Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν.

**Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἄλληλουία.**

· Οταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πστῶν, ὁ Ἱερεὺς
εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως:

Κωσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν αληρονομίαν σου.

Ο χορὸς Κάλλει

(ἀνπὶ τοῦ "Εἰδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἔξητον:

Ὕχος Δι

Ἐν λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παντι

ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν

τω στο μα τι μου αρ τον ου ρα νι ον

και πο τη ρι ον ζω ης γεν σα σθε και ι

δε τε ο τι χρη στος ο Κυ ρι ος αλ λη λου

ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α

α α

Δι

Καὶ λαβὼν τὸ ἄγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ὕχος Δι Δι μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων ^Δ και εις ζω ην αι
ω ω νι ον ^Δ

^ΔΠλη ρω θη τω το στο μα η μων ^Δ
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ⁶ ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ^Δ ο τι η ξι
ω σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα
σχειν μυ στη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η
μας εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην
την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην
σου ⁶ Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α
Αλ λη λου ου ι α ^Δ α α

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν, ἀφίνει τὸ ἄγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ Ἀνπιμήνσιον.

Ὄρθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Cοὶ, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν
σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι^{τοῦ}
τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν
τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ

σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

‘Ο Ιερεὺς, λαμβάνει τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι’
Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποπίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος
ἡμῇ Ἀνπιμησίου.

“Οτι σὺ εἰ δὲ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γενέσιῳ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον, Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, δὲ πᾶσαν τὴν κτίσιν
ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, δὲ διὰ τὴν ἀφατόνην σου
πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγῶν ἡμᾶς
εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς
ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, δὲ
διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ
θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου
Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα

τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἔκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκαταχρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (3 χῦμα)

Ο δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὔχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

+ **Ε**ὐλογία Κυρίου καὶ ἐλεος ἐλθοι ἐφ'

ἡμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου
ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ
τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἀγίου τοῦ
Ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας) καὶ
πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς
ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ
Ιερεὺς διανέμει τὸ Ἀντίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ
παντὸς ἡ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου,

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου,
ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὑφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ
ύψωσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου,
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ
τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέραξε, καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν
φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγιοι
αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ
ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται
παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἵδεῖν ἀγαθάς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

"Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν,
ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

'Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά,
τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

'Εκέραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

'Εγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινούς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος,

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται,

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ
μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ,
καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' (144).

Ὕψωσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου
καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ
τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά
σου διηγήσονται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι,
καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου
ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου
ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων δὲ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ
οἰκτίρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ
ἔργα σου, καὶ οἱ ὄσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι, καὶ τὴν
δυναστείαν σου λαλήσουσι

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν
δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς
μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν
αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾶ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ,
καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς
καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τούς
κατερραγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ
σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς
πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,
καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν
ἀληθείᾳ,

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ
τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει
αὐτούς,

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς
ἐξολοθρεύσει.

Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ
εὐλογείτω πᾶσα σάρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον. Εὐλόγησον.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμην.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.